

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 936/05
07.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Снежане Живковић и Мирјане Лазин, чланова већа, са саветником Миленом Петровић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби АА, против решења Савезног министарства унутрашњих послова 06/1 бр. 606-1-1453/2001 од 3.6.2002. године, у предмету отпуста из држављанства, у нејавној седници већа одржаној дана 7.4. 2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијен је захтев тужиоца за отпуст из југословенског држављанства и држављанства Републике Србије, рођеног __. године у месту ББ, СРЈ.

У поднетој тужби Савезном суду дана 18.11.2002. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа са свих законских разлога и предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Суд Србије и Црне Горе који је преузео нерешене предмете Савезног суда уступио је предмет Савезног суда Ус. бр. 842/2002 на даљу надлежност Врховном суду Србије позивајући се на члан 12. став 2. Закона за спровођење Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора ("Сл. лист СЦГ" бр. 1/03) којим је прописано да нерешене предмете Савезног уставног суда и Савезног суда који нису у надлежности Суда Србије и Црне Горе преузимају и решавају уставни и редовни судови држава чланица сагласно законима држава чланица.

Тужени орган у одговору на тужбу, остао је при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу као неосновану одбије.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари, Врховни суд Србије је као надлежан нашао:

Тужба је неоснована.

Према списима предмета и образложењу оспореног решења, тужени орган је с обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање на које је примењен одговарајући материјално-правни пропис, без повреде правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, основано оспореним решењем одбио захтев тужиоца за отпуст из југословенског држављанства и држављанства Републике Србије. За овакву оцену и одлуку тужени орган је дао потпуне разлоге које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд. Ово стога јер је одредбом чл. 20. ст. Закона о југословенском држављанству ("Службени лист СРЈ", бр. 33/96 и 9/2001), прописано да се отпуст из југословенског држављанства неће одобрити војним обвезницима ако то захтевају интереси СР Југославије, а у конкретном случају је то утврђено.

Суд је ценио наводе изнете у тужби али налази да су без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари јер се истима не доводи у сумњу чињеница да тужилац није извршавао обавезе прописане Законом о Војсци Југославије, односно да није служио војни рок.

Са напред изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд је применом одредбе чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 7.4.2005. године, У. 936/05

Записничар Председник већа-судија

Милена Петровић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

МЂ

